

Recensie Trouw ★★★★★ Welkom in de middeleeuwen

De Vikingen en Columbus die hun daden uitleggen, dat levert educatief theater op

Wat de Vikingen hier in de negende eeuw kwamen doen? “Plunderen, vrouwen veroveren en hopen op een stukje grensoverschrijdend gedrag”, aldus de Viking die in de voorstelling *Welkom in de middeleeuwen* wordt geïnterviewd door de 21ste-eeuwse presentatrice Dorine Goudvis (Desi van Doeveren).

Deze scène weerspiegelt de belangrijkste elementen van de vrolijke én inhoudelijke voorstelling van schrijver en regisseur Niek Barendsen, die ook de maker is van de gelijknamige, succesvolle tv-serie. We zien allerlei hoogte- en dieptepunten uit de middeleeuwen, wat heel educatief is. Barendsen zorgt net als op tv voor veel humor, lucht en parallellen met het heden – al dan niet met een knipoog voor volwassenen.

Mythes doorgeprikt

Door presentatrice Dorine kritische vragen te laten stellen aan historische personages worden mythes doorgeprikt, en verzwegen, duistere kanten belicht. De heilige Bonifatius heeft dan wel het christendom verspreid, maar dat deed hij door met geweld – in zijn ogen ketterse – heiligdommen te vernielen.

En wanneer Christoffel Columbus trots vertelt hoe hij Amerika ontdekte, confronteert Dorine hem ermee dat hierdoor *native Americans* zijn uitgemoord en de slavenhandel is ontstaan. Columbus probeert zich eruit te praten: dat was na zijn tijd, en hij heeft daar ‘geen actieve herinneringen’ aan, maar de nuancering van de geschiedenis heeft Barendsen inmiddels gemaakt.

Hij trekt ook lijnen naar nu door Jeanne d’Arc, wanneer zij wordt uitgeroepen tot stoerste vrouw van de middeleeuwen, de prijs te laten opdragen aan alle meisjes die jongenskleren willen dragen: een hart onder de riem van sommige meisjes van nu. En wanneer middeleeuwers met Dorine mee naar onze eeuw willen verhuizen (want: pensioen, kinderbijslag en vaccinaties) stipt hij subtiel asielzoekerskwesaties aan.

Poep-, pies- en kotskolder

De muziek van de liedjes (ook van Barendsen) is niet heel origineel, maar wel toegankelijk en meezingbaar. De voorstellingsstructuur is vrij fragmentarisch met een leuke kleine rode lijn (Dorine zoekt in de middeleeuwen naar een man). Platheden schuwt hij niet: er is poep-, pies- en kotskolder waarbij de eerste rijen het niet altijd droog houden.

Maar ordinair wordt het niet. Op hoog tempo leren we – met deels dezelfde scènes van tv – veel over Karel de Grote, Floris V, kruistochten, narren, billenvegers, lepralijders, heksen en de pest.

Ridders zonder paard in ‘Welkom in de Middeleeuwen’.Bron Willem van Walderveen

Het eenvoudige decor (Joris van Veldhoven) dat grotendeels uit rekwisieten bestaat, laat veel aan de verbeeldingskracht over. Ridders dribbelen rond met een groot schild – het paard verschijnt er in je gedachten bij.

De sterke zespersoons cast is anders dan op tv, dus geen Plien van Bennekom als Dorine, maar dat voelt nergens als een gemis. Van Doeveren speelt Dorine doortastend, met flair en de nodige kwetsbaarheid. Van de overige acteurs, die ieder tientallen rollen spelen en overlopen van enthousiasme, vallen vooral Kim van Zeben en Tobias Nierop op. Wat een aanstekelijk spelplezier!